

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ⁽¹⁾ mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004, artiklit 8 koostoimes artikliga 9 ja artikli 2 punktiga j tuleb tõlgendada nii, et kui ettevõtja sõlmib telekommunikatsiooniteenuste osutamise kauglepinguid, milles tarbija peab tegema lõpliku tehinguotsuse tüüplepingu vormi kohale toonud kulleri juuresolekul, on tegemist agressiivse kaubandustavaga liigse mõjutamise kujul:
 - a) alati, kui tarbija ei saa kulleri visiidi ajal tüüplepingu tingimuste sisuga vabalt tutvuda;
 - b) ainult siis, kui tarbija ei saanud eelnevalt ja individuaalselt (nt meiliaadressile, kodusele aadressile) kõiki tüüplepinguid, isegi kui tal oli võimalik enne kulleri visiiti ise nende lepingute sisuga ettevõtja kodulehel tutvuda;
 - c) ainult siis, kui lisasätted viitavad sellele, et nimetatud ettevõtja poolt või tema volitusel võetakse ebaausaid meetmeid, et piirata tarbija valikuvabadust tehinguotsuse tegemisel?

⁽¹⁾ ELT 2005, L 149, lk 22.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Poola) 9. novembril 2017 – Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A. w Warszawie versus Jacek Michalski

(Kohtuasi C-632/17)

(2018/C 104/16)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A. w Warszawie

Kostja: Jacek Michalski

Eelotsuse küsimus

Kas sätteid, mis on ette nähtud nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivis 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes⁽¹⁾, eelkõige selle artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1, samuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivis 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ⁽²⁾, eelkõige selle artiklit 10 ja artikli 22 lõiget 1, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Kodeks postępowania cywilnego) artikli 458 § -s 3 jj sätestatud maksekäsmenetluse raames panga (krediidiandja) nõude maksmapanemine tarbija (krediidisaaaja) vastu sellise pangakonto väljavõtte alusel, mille on allkirjastanud isik, kes on volitatud tegema avaldusi panga varaliste õiguste ja kohustuste kohta, ja millel on panga tempel, ning tõendi alusel, millest nähtub, et võlgnikule on kirjalik nõudeavaldus kätte toimetatud?

⁽¹⁾ EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

⁽²⁾ ELT 2008, L 133, lk 66.